

POT

Mam zit voor het raam.
Ze kijkt in een boek.
Een boek met af en toe een plaatje.
Mmm, zegt ze. Lekker!
Job leest in een boek.
Over een boeman die zelf bang is.
Het is geen echt eng boek.
Een boeman bestaat toch niet?
En een boeman die zelf bang is?
Haha, wat is dat voor een flauwe vent! denkt Job.
Hij zit dicht bij mam op de bank.

Mam bladert. Mmm, zegt ze nog eens.
Het leidt hem af van het verhaal.
De woorden worden weer letters.
Zo kan ik niet lezen, mam, zegt Job.
Mam kijkt op van haar boek.
O nee? Wat doe ik dan?
Je smakt.
Oei. Ja, maar het ziet er zo lekker uit.

Job kijkt over haar arm.
Hij ziet een foto van eten op een bord.
Is dat lezen? vraagt hij. Hij weet het antwoord wel.
Het is een kookboek. Daar houdt mam van.
Niet van het koken zelf.
Ze kwijlt van al dat lekkers op papier.
Als ze het probeert, mislukt het vaak.
Goed dat Kip er is.
Kip lust alles.

Ik zoek een recept, zegt ze. Voor kip.
Wat lief, zegt Job.
Maar Kip lust alles, hoor.
Kip is een schrokop.
Of nee, een schrokkip!
Job lacht met zijn eigen grap.
Nee nee, zegt mam.
Een recept met kip, bedoel ik.
Voor als kip niet snel een ei legt.
Hier, kip met spek en ui. Mmm. Of met tomaat?

Job klapt zijn boek dicht.
Spek en ui? Tomaat!
Jij bent gek, mam.
Ach Job, hecht je niet aan dat dier.
Ze moet toch in de pot,
vroeg of laat.

O ja? En wie eet er dan wat jij kookt?
Alleen Kip lust het, mam.
Ik niet! Ik eet niet meer!

